

malícia i/o frivolitat

A l'editorial sobre la Font Picant del número d'octubre de 2010 de la revista *font*s del Centre d'Estudis Argentonins podem llegir-hi: "Davant una *maniobra* urbanística *especulativa*, l'ajuntament arribà a un acord amb els propietaris i, malgrat a un *preu abusiu*, el 2002, aconsegueix la propietat de la font".

Fem servir el *Diccionari de la Llengua Catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans:

Maniobra: sèrie d'accions, de diligències, etc., que es fan per aconseguir un fi (sovint en un sentit desfavorable).

Especulativa: que implica especular, és a dir, comprar o vendre comptant aprofitar-se d'una fluctuació en el preu per lucrar-se.

Preu just: quantitat de diners o de mercaderia que cal donar a canvi de l'obtenció d'alguna cosa.

Preu just: valor que, en un procés d'expropiació forçosa, es fixa per un bé i que correspon al seu valor real.

Abusiu: que constitueix un abús, és a dir, aprofitar-se amb excés d'alguna cosa.

Permuta: canvi d'una cosa que hom posseeix ..., per una altra.

Falsedat: afirmació falsa, que no és veritat per error o per engany.

Frivolitat: donar importància a les coses vanes, fútils.

Malícia: inclinació a fer el mal; propensió a pensar mal.

Negociació: discutir o tractar d'alguna cosa amb algú per tal d'arribar a un acord.

Rigor: exactitud extrema.

Professionalitat: exercir una activitat amb gran competència.

Excel·lència: qualitat d'excel·lent, de sobrepassar tots els altres en bones qualitats o en accions laudables.

Competència: fet d'entendre pregonament d'una matèria.

Efectivament, el 2002 l'ajuntament va aconseguir la propietat de la Font Picant, després de molts anys de ser reivindicada pel poble. Però no a través de cap *maniobra* sinó mitjançant una *negociació*. I encara menys *especulativa* ja que en cap cas hi va haver cap aprofitament de la fluctuació del preu per lucrar-se. Hi va haver una *negociació* que va portar a una *permuta* feta a un *preu just*, com varen certificar els tècnics i els serveis jurídics municipals i la Generalitat de Catalunya, de la qual es requeria el permís específic per poder fer-la i, així, es pot consultar a l'expedient corresponent. No hi va haver, doncs, cap *preu abusiu*.

És difícil, doncs, dir més *falsedats* amb tan poques paraules. I això només es pot explicar perquè s'ha fet amb *malícia* i/o amb *frivolitat*. Tot plegat és molt greu, però encara ho és més si es fa des de l'editorial d'una revista d'un centre d'estudis que se suposa que es guia (o s'hauria de guiar) pel *rigor*, la *professionalitat*, la *competència* i l'*excel·lència*.

Antoni Soy

Alcalde d'Argentona des de mitjan de 1999 a finals de 2006

Contestació

ni malícia ni frivolitat, sinó debat, informació i aclariment

Ens sentim honorats d'haver rebut la carta del nostre consoci Antoni Soy que reproduïm. Vol dir, d'entrada que algú es llegeix amb atenció no només els editorials sinó la revista. I això ens afalaga i ens fa sentir útils a la col·lectivitat: motiu essencial de *font*s en el seu sentit de ser i existir com a publicació periòdica. I no només això, sinó que davant la possible inexactitud de la informació que

s'hi donava sobre la manera com la Font Picant va passar a mans del poble, ha generat una resposta que vol ser aclaridora. I ho fa servint-se d'un didacticisme envejable que li ha permès una esplèndida dissertació sobre semàntica i el valor polisèmic de les paraules. Tant de les contingudes en l'editorial com d'aquelles que fa servir en la seva argumentació per desmentir dues apreciacions/valoracions